

Derfor er det fedt at være barn i TST Fodbold.

Alle spillere i TST fodbold har ret til god trivsel og meningsfulde fællesskaber. Det er fundamentet for udvikling og mestring i livet. Det vil TST fodbold medvirke til at skabe rammerne for.

Vi skal skabe den fedeste klub for de børn som melder sig ind i TST Fodbold – derfor har vi i bestyrelsen, med udgangspunkt i DBUs børnesyn, sat ord på de tanker og handlinger der driver vores arbejde i børne og ungdomsfodbolden.

Det er vores erfaring at fodbold for børn og unge ofte bliver set som enten værende 'doven breddeidræt' eller 'usympatisk eliteidræt'. Vi er ingen af delene. Vi er hamrende ambitiøse, og vores mål er at få de bedst mulige hold ud af årgangene.

Men vi er også pinligt bevidste om at et hold består af børn; og børn har brug for, og krav på, at have en sjov og udfordrende fritidsaktivitet. Et sted hvor de kan dyrke venskab, sammenhold og passion – og hvor de både kan udvikle deres egne boldkundskaber – men endnu vigtigere, lære og opleve at man udvikler sig som et hold – og vi er bedre sammen – end hver for sig.

Vi er overbeviste om at et fodboldmiljø hvor alle børn har mulighed for at udvikle sig positivt, skaber hold der kan vokse sig op gennem rækkerne – og støt spille sig frem til nye og større udfordringer.

Det skal vi gøre ved at:

1. Have et stærkt kammerat- og fællesskab. Det skabes til træning, til kamp, på hyttetur og i skolen.
2. Træne hårdt fordi det er fedt at træne hårdt.
3. Tage sporten (og hinanden) alvorligt.
4. Træne meget - fordi vi ikke kan lade være.
  - a. Fordi der er et stærkt kammeratskab og god kvalitet i træningen.
  - b. Fordi vores baner er åbne og man gerne må bruge dem alt det man vil til ekstra træning.
5. Træner vi både meget og hårdt og synes det fedt imens – så bliver vi helt vildt gode! Sådan får vi det bedste træningstilbud – lokalt og med de kammerater man kender i forvejen.
6. Gøre klubben til en "helhedsoplevelse" og dermed "centrum for et godt børne- og ungdomsliv" i Tilst. Det er ikke bare træning og kampe, men også alt det uden om - såsom:
  - a. At mødes til jyllandsseriekampe – både børn og familier.
  - b. At forældrene er en del af det, og har en del af deres netværk i fodboldklubben.
  - c. At de store børn er med til at træne de små.
  - d. At man tager ned på banen og træner ekstra – og mødes på tværs af årgangene.

Alle er vigtige!

1. Træneren værdsætter de børn der kommer til dennes træning.
  - a. At børnene vælger at bruge deres fritid hos os, er en prioritering af deres tid. Det er en anerkendelse af trænerne arbejde – og det forpligter.
  - b. Vi forventer selvfølgelig også det samme den anden vej – at børnene passer deres træning, kommer velforberedte og med en god indstilling, og at forældrene bakker op.

2. Trænerens opgave er først og fremmest at træne dem der kommer – ikke at prioritere spillerne.
3. Træningen kan og bør differentieres – men det har ikke noget med prioritering at gøre.
4. Dem der ikke kommer så fast, og ikke er så motiverede – dem skal vi prøve at løfte.
5. Dem der kommer fast og er motiverede – dem skal vi give al den kvalitet i træningen vi kan.
6. Vi skal huske, at næsten alle har perioder, hvor motivationen ikke er i top – her skal vi hjælpe dem tilbage på ret spor, og ikke bare prioritere nogen andre.
7. Vi skal huske, at der kommer frafald i teenageårene – også selvom vi gør det godt. Vil vi gerne stille med (mindst) et 11-mands hold på hver årgang, så skal vi være gode til at fastholde bredt.

Når vi så alligevel prioriterer:

1. Vi er bevidste om, hvilket værdigrundlag vi udtrykker gennem vores prioritering af spillerne.
  - a. Prioriterer vi nogen fordi de er gode – og ikke fordi de gør det godt – skaber vi ikke en god træningskultur. Vi belønner træningsflid og god indstilling – ikke bare "boldtalent".
2. Vi er bevidste om, at prioritering af spillerne let skaber hierarkier.
  - a. Hierarkier er ikke fede at være en del af – hverken i toppen eller i bunden – og de ødelægger træningen.
    - i. INGEN vil i længden bruge sin fritid i bunden af et hierarki – så finder man noget andet at bruge sin tid på.
    - ii. Det er hårdt at være i toppen og konstant skulle forsvare sin position.
    - iii. Hierarkier skaber et hårdt miljø, hvor vi kæmper imod hinanden, i stedet for at hjælpe hinanden fremad.
    - iv. Kommer vi til at skabe hierarkier, så ødelægger vi nemt det hele – både for dem der er prioriterede og dem der ikke er.
3. Vi er bevidste om, at når vi taler børne og ungdomsidræt (op til U13), så er begrebet "talent" en diffus størrelse.
  - a. Nogen børn udvikler sig tidligt og andre sent – men de udvikler sig alle sammen.
  - b. Aldersforskellen på en årgang er op til 1½ år – det betyder meget, og måske mere end man lige tror.
  - c. Hvis den yngste også udvikler sig sent rent fysisk, så kan den fysiske forskel reelt være mere end 3 år i årene omkring puberteten.
  - d. Vejen til toppen er lang – og længere end vi måske tror. Bare fordi man er klart bedst på U10, så betyder det ikke, at man ikke kan være blevet indhentet allerede på U12 – og taler vi U18, så er der så meget de skal lære, at forskellene på U10 bliver ubetydelige.
4. Vi er bevidste om, at den bedste spiller ikke nødvendigvis er den der er vigtigst for at vi skaber en god klub – faktisk er det slet ikke relevant. Dem der er vigtige i forhold til at skabe en god klub, er dem der deltager aktivt i klubbens tilbud; det værende sig:
  - a. Dem der passer deres træning og kommer med god indstilling.
  - b. Dem der er hjælpetrænere for de yngre hold.
  - c. Dem der bakker op om de aktiviteter vi laver og bruger "hele pakken".

d. Dem hvor forældrene bakker op og hjælper til (bestyrelse, forældretrænere, holdledere, soccer moms, dommere, tøjvaskere, kaffebryggere og kagebagere).

Alle er vigtige – og sammen udvikler vi TST Fodbold til verdens bedste børneklub 😊